

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Младенов

Членове: Веселина Ставрева
Теодора Анг. Карабашева

като разгледа докладваното от Николай Младенов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100603723 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда, постановена на 28.02.2022 г. по НОХД № 19517/2018 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав е признан подсъдимия П. Л. П. за невиновен по повдигнатото спрямо същия обвинение за престъпление по *чл.346, ал.2, т.3, вр.ал.1, вр.чл.195, ал.1, т.4, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1 от НК*.

Със същата присъда СРС е признан подс. Г. Николов П. за невиновен по повдигнатото спрямо същия обвинение за престъпление по *чл.346, ал.2, т.3, вр.ал.1, вр.чл.195, ал.1, т.4, вр.чл.20, ал.4, вр.ал.1 от НК*.

Срещу описания съдебен акт е подаден протест и писмено допълнение към него от представител на СРП, в които се излагат доводи, че присъдата е неправилна и необоснована. Изразява се несъгласие с изводите на първия съд касателно виновността на подсъдимите лица по така повдигнатото обвинение. Според представителя на държавното обвинение съдът следва да признае подсъдимите за виновни, без да се налага прокурорът да упражни правомощията си по *чл. 287, ал. 1, пр. 1 от НПК*. В тази връзка се излагат подробни аргументи, че в процесния казус не е налице изменение в обстоятелствената част на ОА. В заключение се моли въззивния съд да отмени оправдателната присъдата и да признае подсъдимите за виновни по обвинението за извършено престъпление по *чл.346, ал.2, т.3, вр.ал.1, вр.чл.195, ал.1, т.4, вр.чл.20 от НК*.

С протеста и с писмено допълнение към него не се правят искания за

събиране на доказателства.

В разпоредително заседание на 28.09.2022 г. въззивният съд по реда на **чл. 327 от НПК** е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, изслушването на експертизи и ангажирането на други доказателства.

В производството пред СГС, настоящият съдебен състав, с оглед установяване на обективната истина изиска и приложи по делото пр.пр. 9544/2017 г. по описа на СРП.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят на СГП поддържа протеста на СРП. Релевират се твърдения във връзка с часа на инкриминираното деяние. Представителят на държавното обвинение твърди, че това дали престъплението е осъществено в 23:52 ч. на 31.01.2017 г. или около 00:00 часа на 01.02.2017 г. не се отразява съществено на фактологията, приета в ОА, поради което и не би могло да наруши правото на подсъдимите да разберат в какво са обвинени.

Защитникът на подсъдимия П. – адв. В., в хода на съдебните прении оспорва протеста. Изразява несъгласие с изложените от представителя на държавното обвинение аргументи касателно приетия от фактическа страна период на осъществяване на престъпната дейтелност. Адв. В., на следващо място, инвокира доводи и относно наличието на доказателства, водещи на извод, че подсъдимите не са осъществили деянието, за което име повдигнато обвинение. Във връзка с анализа на тези доказателства защитникът моли СГС да приеме фактическа обстановка, различна от тази, приета от контролираната инстанция. В заключение се иска СГС да отхвърли протеста като неоснователен и да потвърди атакувания съдебен акт.

Защитникът на подс. П. – адв. Г. намира, че констатираното несъответствие между обстоятелствената част на ОА и приетата от СРС фактическа обстановка не би могло да се отстрани в този стадии от наказателното производство. Излага твърдения и в посока, че във фазата на досъдебното производство са допуснати пропуски в разследването, поради което и не би могло да се възприеме извод, че подсъдимите са виновни по така повдигнатото им обвинение.

Подсъдимите, в правото си по **чл. 297 от НПК** молят СГС да потвърди първоинстанционната присъда.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в протеста, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че приетата от първостепенния съд фактическата обстановка кореспондира изцяло със събраните в хода на съдебно следствие писмени и гласни доказателствени средства и писмени доказателства, поради което и прие от фактическа страна следното:

Подсъдимият П. Л. П. е роден на **** г. в гр. Перник, българин, български гражданин, с постоянен адрес гр. Перник, ул. ****, женен, средно

образование, осъждан, трудово ангажиран, ЕГН *****.

Подсъдимият Г. А. П. е роден на **** г. в гр. Перник, българин, български гражданин, с постоянен адрес гр. Перник, ул. ****, неженен, средно образование, неосъждан, безработен, ЕГН *****.

Лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СТ **** ВТ бил собственост на св. Ж.Р., като превозното средство било фактически управлявано от св. Д.Р.-син на св. Р..

На 31.01.2017 г. около 13:00 часа св. Р. паркирал посочения автомобил в гр. София, ж. к. „Студентски град“, ул. „Атанас Манчев“ до механа „Роден край“ - в близост до адреса, на който живеел, след което се прибрал в дома си.

В неустановен с точност по делото час на 31.01.2017 година за времето от 20:35 часа до 23:52 часа до посоченият лек автомобил спрял лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СВ **** ВС, собственост на Васил И. Симов, от който слезли подсъдимите П. Л. П. и Г. А. П. и се насочили към паркирания лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СТ****ВТ. Двата застанали до шофьорската врата на автомобила, след което П. отворил вратата на автомобила, влязъл в него и седнал на шофьорската седалка. След това той чрез неустановено по делото техническо средство разбил патронника за контактен ключ за стартиране на двигателя на лекия автомобил, стартирал двигателя на лекия автомобил „Ауди А3“ с рег. № СТ **** ВТ, включил фаровете на същия и затворил шофьорската врата. През това време подсъдимият П. се върнал в лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СВ **** ВС, влязъл в купето и седнал на шофьорската седалка.

След това двата автомобила потеглили един след друг по бул. „Осми декември“, като първи се движел управляваният от П. лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СВ **** ВС, а след него П. управлявал противозаконно отнетия лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СТ **** ВТ.

Действията на лицата били наблюдавани от свидетелите Т.Д.В. и С. Г.Д. - служители в с-р 07, О „ПКП“ - СДВР, които участвали в специализирана полицейска операция за задържане на лица, за които имало данни, че извършват противозаконно отнемане на автомобили.

В тази връзка свидетелите В. и Д. последвали със служебния автомобил двата автомобила, управлявани от подсъдимите, като към операцията по задържането на двамата обвиняеми се присъединили и други служители от сектор „СПО“ в СДВР, които били сигнализирани по радиоефира.

Движейки се по бул. „Осми декември“, управляваните от обвиняемите автомобили стигнали до кръстовището с бул. „Климент Охридски“, като завили надясно по посочения булевард и тръгнали в посока Околовръстен път. След като завили по Околовръстен път, те продължили в посока гр. Перник. Двата автомобила се движели близо един зад друг, като междуременно автомобилът с рег. № СТ **** ВТ, управляван от подсъдимият П., бил преминал пред автомобила с рег. № СВ **** ВС, управляван от П..

На кръстовището на Околовръстен път и бул. „Цар Борис III“ двата автомобила завили наляво в посока към гр. Перник. В тази връзка по радиоефира полицейските служители от СДВР, участвали в операцията, организирали задържането на обвиняемите на КПП Владая.

Приближавайки караулката на КПП Владая, двата автомобила, управлявани от подсъдимите П. и П., рязко променили посоката на движение, като тръгнали в обратната посока - към гр. София. На Княжево те завили наляво, минали през площада на кв. Княжево и на ул. „Евлия Челеби“, до гробищния парк на кв. Княжево, полицейските автомобили успели да блокират движението на управляваните от подсъдимите два автомобила „Ауди“, като ги спрели. При задържането на подсъдимите било установено, че лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СВ **** ВС бил управляван от Г. А. П. , а лек автомобил марка „Ауди А3“ с рег. № СТ **** ВТ бил управляван от П. Л. П..

Установената фактическа обстановка въззивният съд приема след обективен, всестранин и пълен анализ на доказателствения материал, събран в хода на съдебното следствие пред първата инстанция, както и въз основа на изисканата и приложена прокурорска преписка .

Първостепенният съд подробно е изследвал и обсъдил показанията на свидетелите, разпитани в хода на проведеното пред него съдебно следствие, разглеждайки ги поотделно и с оглед съвкупния доказателствен материал, като не е допуснал превратното им тълкуване и обосновано е достигнал до фактическите си изводи.

Без да преповтаря направения от СРС доказателствен анализ, който споделя, настоящият съдебен състав намира за необходимо, в съответствие със задължението си за служебна проверка на правилността на присъдата в цялост, да посочи следното:

На първо място, настоящата инстанция намира за напълно резонни изводите на СРС касателно оценката на депозираните от подсъдимите лица обяснения. Действително, вярно е това, че обясненията на подсъдим, респ. на обвиняем притежават двойствена процесуална природа – от една страна, същите съставляват гласно доказателствено средство, а от друга, биха могли да представляват и линия на защита на подсъдимото лице. Това е така, тъй като подсъдимият депозира своите обяснения, без да бъде предупреждаван и без да носи наказателна отговорност по **чл. 290 от НК**. Ето защо и обясненията винаги следва да бъдат анализирани с нужната критичност и след съпоставка с целия доказателствен материал. Именно след такъв анализ, първият съд е стигнал до правилните изводи, че обясненията на П. и П. не следва да бъдат приемани с доверие. Аргумент в тази насока е обстоятелството, че заявеното от подсъдимите противоречи както на показанията на свидетелите Р., В., Д., Д. и Р., така и на приложената по делото справка от АПИ. Последната е напълно обективен източник на информация, досежно движението на л.а. марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СВ **** ВС и на л.а. марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СТ **** ВТ. Именно от изброените гласни и писмени доказателствени средства съдът е достигнал и до правилния

извод от фактическа страна, а именно, че подсъдимите към 20:35 часа са се намирали в кв. Княжево, в посока на движение към гр. София, а в 23:52 часа същите отново са се намирали в кв. Княжево, но в посока обратна – към гр. Перник. Това обстоятелство напълно резонно е прието за доказано въз основа на изброените доказателства. Същите се явяват безпротиворечиви логични и допълващи се, поради което и следва да се кредитират, за разлика от заявеното от подсъдимите лица, което правилно съдът е изключил от доказателствената съвкупност.

На следващо място, напълно акуратни са изводите на първия съд и касателно оценката на свидетелските показания на Р. и Р.. Действително същите не се явяват свидетели-очевидци на инкриминираното деяние, но от заявеното от обсъжданите свидетели се прави извод относно собствеността на процесния лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СТ **** ВТ. Показанията на тези двама свидетели са логични и взаимно допълващи се, а също и си кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което и резонно са приети с доверие.

Следва да бъдат кредитирани и показанията на свидетелите – поемни лица – И., Б., Б. и М.. Тези гласни доказателствени средства са последователни, логични, кореспондират със събраните писмени доказателства, поради което и правилно са приети като достоверни.

Настоящият съдебен състав кредитира и писмените доказателства напълно, като намира за правилно и законосъобразно използването им от първия съд при изграждането на фактическите му и правни изводи, в качеството им на допълващи и изясняващи установената по делото фактическа обстановка.

Съобразявайки така събраните по делото доказателства настоящата инстанция счита, че районният съд правилно е достигнал до своите правни изводи относно приложението на материалния закон.

При така установената от доказателствената маса фактическа обстановка, районният съд напълно законосъобразно и в съответствие с изискванията на **чл. 304 НПК** е оправдал П. Л. П. по обвинението за извършено престъпление по **чл. 346, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК**, както и е оправдал подс. Г. А. П. за престъпление по **чл. 346, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК**.

Основният състав на престъпното отнемане на МПС, за да бъде ползвано е очертан в **чл. 346, ал. 1 от НК**. Според ТР 42/84 г. на ОСНК, изпълнителното деяние на това престъпление се изразява от обективна страна в отнемане на МПС от владението на другото, при което деецът прекъсва това владение и установява свое такова. Законовата разпоредба изисква да е налице не каквото и да е отнемане, а такова, което да е противозаконно без съгласието на владелеца, като намерението на дееца е да ползва моторното превозно средство, а не да го присвои. В конкретния казус настоящият съдебен състав, подобно на първата инстанция, достигна до извод, че инкриминираното деяние е осъществено от обективна и субективна страна от

подсъдимите лица.

Установено по делото обаче е, че П. и П. на 31.01.2017 година системата е засякла движение на лек автомобил „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СТ **** ВТ в 23:52 часа в гр. София, кв. Княжево с посока гр. Перник, а в 23:56 е засечен визирият автомобил на същото място в обратна посока на движение от гр. Перник към гр. София, а непосредствено след отнетия автомобил се е движил и лекия автомобил „Ауди“, модел „А3“ с рег. № СВ **** ВС. От показанията на свидетелите Р., В., Д., Д. и Р., се установява, че автомобилът с рег. № **** ВТ е бил управляван от подс. П. Л. П., а този с рег. № СВ **** ВС е бил управляван от подс. П.. От тези данни, които както СРС, така и СГС приема за достоверни, се стига до един категоричен извод, а именно, че е осъществено престъпно деяние от подсъдимите на датата 31.01.2017 г., а не както им е повдигнато обвинение за осъществено престъпление на 01.02.2018 г. Както основателно е отбелязал първоинстанционният съд, предвид това обстоятелство, подсъдимите не могат да бъдат осъдени по така повдигнатото им обвинение, доколкото Софийска районна прокуратура не е упражнила правомощието си по реда на чл. 287 от НПК да инициира изменение на обвинението при наличие на съществено изменение на обстоятелствата. Еднопосочна практика на ВКС и ВС по отношение на тълкуването на понятие то "съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението", съгласно което токова е налице тогава, когато чрез самото изменение на подсъдимия се вменяват в отговорност нови факти, които не са му били известни до този момент, като включени в обхвата на неговото обвинение, и по които той поради тази причина не е могъл да реализира правилно защитата си. В този смисъл е и ТР № 57/1984 г. на ОСНК на ВС. Принципно фактите, включени в обвинението и обуславящи същото, се съдържат в обвинителния акт по делото и именно това е документа, определящ предмета на доказване в наказателното производство. Когато в хода на съдебното следствие се установи фактическа обстановка, различна от тази описана в обвинителния акт, то по тези нови факти подсъдимото лице не би могло да се защити. Това е така тъй като същите не са му били предявени по съответния предвиден законов ред. Именно тогава за съда възниква задължението да извърши преценка дали не се касае до "съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението". Ако е налице такава и представителят на държавното обвинение бездейства, то съдът няма процесуална възможност да премине към новото обвинение, което счита, че е налице. В този смисъл са и решение № 151/10.09.2015 г. по н.д. № 77/2015 г. на ВКС, III н.о.

Безспорно според настоящата инстанция в хода на съдебното следствие е установена датата на деянието - 01.02.2017 г., която е различна от инкриминираната в обвинителния акт дата - 31.01.2017 г. Това несъответствие между обстоятелствата по повдигнатото обвинение и установените по делото според въззивния съд представлява съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението. Несъстоятелни са аргументите на представителя на държавното обвинение, че в конкретния казус в ОА е описано, че престъпното деяние е извършено „около 00:00 часа“

на 01.02.2017 г., което е сравнително близък като време период, до този приет от СРС (от 20:35 часа до 23:52 на 31.01.2017 г.). Това е така, тъй като се касае за различна дата на извършване на деянието, което за СГС представлява съществено изменение на фактическата обстановка.

Ето защо независимо, че от субективна страна подсъдимите са действали при пряк умисъл и са е съзнавали, че отнемат от владението на друго лице МПС, което са имали за цел именно да използват, те не може да бъде признати за виновни в извършването на вмененото им престъпно деяние така, както е описано от прокуратурата в обвинителния акт и правилно П. и П., на основание *чл. 304 от НПК* са били оправдани.

Съобразно така изложеното, настоящият въззивен състав приема за неоснователно поддържаното в протеста на Софийска районна прокуратура възражение, че в настоящето дело не е налице съществено изменение на фактите, описани в ОА.

На основание чл. 190, ал. 1 от НПК, правилно първоинстанционният съд е постановил сторените по делото разноски да останат за сметка на държавата.

При цялостната служебна проверка на обжалваната присъда, въззивният съд не констатира неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуални правила, необоснованост или непълнота на доказателствата, които да налагат отмяната или изменението на присъдата, поради което същата следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения и на основание *чл. 334, т. 6 вр. чл. 338 от НПК*, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 28.02.2022 г., постановена по НОХД № 19517/2018 г. по описа на СРС, НО, 1 11-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____